

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre 8 frt (16 korona); félévre 4 frt (8 kor.); 1/4 évre 2 frt (4 kor.). Egyes szám ára 18 kr (36 fillér).

ÚJ FOLYAM XVII. KÖTET.

13. SZÁM.

BUDAPEST 1894. MÁRCZIUS 25.

Kossuth halálára.

Haragos ég! a te villámod
Nem félelmetes már nekünk,
Hisz' az csak egyet-egyét üt le
Nagy csattanással közülünk,
S ím egy rövid hír, mely sötétén
És zajtalan hozzánk repül,
Egyszerre sújt le milliókat
Könyörtelen-kegyetlenül.

Meghalt Kossuth! Megérted-e ezt
Észak és Dél, Nyugot s Kelet?
Meghalt Ó, a kinél nem láttak
Nagy korok dicsőbb szellemet . . .
És tudod-e, hogy mit jelent a
Torinói gyász-ravatal?
Oh, érted és tudod, de azt csak
Egy érzi, csak egy: a magyar.

Gazdagok voltunk eddig abban,
Hogy egy Kossuthunk volt nekünk;
De csak, hogy már nincs O, ma látjuk:
Mit veszített Benne nemzetünk;
És bánatban és fájdalomban
Dúsgazdagok vagyunk ma már:
Egész világot megvehetjük
Ha fájdalom és bű az ár . . .

Kétségbe esve jajgatunk ma
És megszaggatjuk köntösünk,
És a világ minden zugából
Felel a bús visszhang nekünk.
Csak Bécs hideg, komor falánál
Nem kelt visszhangot jajszavunk . . .
Nem is kelthet . . . és ez mutatja,
Hogy milyen nagy árvák vagyunk.

Meghalt Kossuth! — Nincs a magyarnak
Több ily sötét, nagy két szava,
Belőle mintha mult s jövő kor
Fájdalma ránk viharzana,
Ez alfánk, ómegánk, — a pusztán
E két nagy szóval bujdosunk,
Mert mindent elmondtunk magunkról,
Ha azt mondjuk: «Meghalt Kossuth».

Szabó Endre.

A HÉTRŐL.

A legnagyobb magyar ember halálos ágyán feküdt.

Az ország apraja nagyja szív-szorongva leste, hogy felépül-e még egyszer Magyarország ujja-teremtője?

S akkor a kínos, komor csendet egyszerre csak megszakítja egy váratlan sivalkodás, veszekedés, nyelvöltögetés.

— Én szeretem őt jobban.

— Én becsülöm jobban.

— Én közelebb állok hozzá!

— Mégis enyém lesz a palástja.

— Arra majd kockát vetünk.

— Hogyisne? én aláírtam vele hiteles okmányban, hogy én kapom.

— De hiszen te közel se voltál hozzá, mikor bajban volt.

— Mert nem eresztettél oda, alattomos módon kijátszottál.

— Hja, mért nem voltál ravaszabb. Most majd én csinálom magamnak tökélet az én önzetlen ragaszkodásomból

Azt hiszik talán, hogy piaczi kofák közt folyt ez az illetlen csendháborítás?

Nem! A magyar parlamentben . . .

Én büszke vagyok rá, hogy magyar vagyok.

Hanem hogy a magyar ember ilyen, arra már egy cseppet sem vagyok büszke.

Ifj. K—s M—n.

Adomák Kossuth életéből.

Debreczenben egy hideg téli éjjelen Kossuth a miniszteri tanácsból épen hazamenvén, egy ház előtt didergő honvéd-ört látott meg.

— Fázol, fiam? — kérdi tőle.

— Nagyon. Már négy órája vagyok itt s mégsem váltanak fel.

— S hány órát kellene állnod?

— Egyet.

— Fölváltlak én.

— Uram, az nem lehet föbe lőnének.

— Ne félj. Add ide a fegyveredet és csákódat, te pedig menj az én kalapomban az örügyelő tiszthez.

— Nem tehetem uram! Becsületes katona vagyok.

— De én parancsolom.

S átvette a honvédtől a puskát és csákót s ráadta a maga kalapját.

A honvéd arra a helyre érvén, a hol az örügyelő tiszt mulatott, ez bámulva riadt rá:

— Fattyú, hát te hogy mertél eljönni?

— Felváltottak.

— Megbolondultál? ki váltott fel?

— Nem ismerem, de valami fő-úr lehetett, mert igen parancsolt.

— Hát ez a kalap kié?

— Azé az úré.

A tiszt magán kívül szaladt az ör-helyre — és sejtelve nem csalta meg: a fel- s alájáró ör Kossuth volt. Nem is tudott szóhoz jutni, míg Kossuth meg nem szólította:

— Ön az ör-tiszt?

— Igen, uram.

— Fogja ezt a puskát s reggeli 8 óráig őrt fog itt állani.

*

Mikor Kossuth a táborban volt, felhívta a katonaságot, hogy a kinek panaszja vagy kérése van, adja neki elő. — Egy öreg huszár arra kérte, hogy ha már nekik dupla fizetésük jár, a lovaknak is adjanak dupla porciót.

Kossuth megadta.

*

1849 elején, mikor a magyar kormány Debreczenbe menekült, Kossuthnál kedélyes jelenet adta elő magát.

Egy környékbéli együgyű földmivestől a kényes debreczeniek semmiképp sem akartak elfogadni egy elrongyolódott egy-forintos bankjegyet. Részint pajkosságból, részint a közönségessé vált eszménél fogva mindenki azt tanácsolta neki, hogy vigye a bankót Kossuthhoz, az majd ad érte jobbat. A szegény ember nem vette tréfára a dolgot, s az alatt az ürügy alatt, hogy neki Kossuthnal fontos szólni valója van, a szokott időn kívül bebocsáttatást kért s bevettétvén, így szólt:

— Szerencsés jó napot kívánok! Megkövetem méltó alázatossággal: kigyelmed legyen az a Kossuth?

— Én vagyok, jó ember; mivel szolgálhatok?

— Hát bizony nekem nagy bajom akadt; ime egy rongyos bankóm van; lássa kigyelmed: nem akarják elvenni tőlem, pedig ez a

kigyelmed bankója; azt mondták, jöjjenek veled kigyelmedhez, itt mást kapok érte.

Kossuth nyájas mosolygással szólt:

— Szívesen beváltom, jó öregem, — s becsérelte a bankót.

A földmives megköszönte a szivességet, hanem csak ott állt meg tovább, aztán bátorságot gyűjtve azt kérdezte:

— Hát kérem áttossan, itthon van-e Kossuthné ifiasszony?

— Itthon van, mit akar vele bátyó?

— Tudja kigyelmed: én méhes-gazda vagyok, kevéske mézzel szeretnék kedveskedni az ifiasszonynak, — s azzal előhúzott a subája alól egy csupor mézet és megtisztelte vele Kossuthot.

*

1871-ben egy író ember meglátogatta Torinóban Kossuthot. Az öreg úr akkor elszándékozván költözni Torinóból, nagy fejtörést okozott neki két kedves kis mókusa, melyeket négy év óta ápolt, maga etetett s annyira megszelídített, hogy szabadon ugráltak vállára, karjára. Mi lesz majd ezekből, ha ő elmegy?

Kérték tőle mások, de ő nem tudott kedvenceitől megválni.

Végre a látogató magyar író i. megkoczkáztatta a kérést, hogy ha annyira ti mókusait, adja neki.

S Kossuth első szóra át is adta neki kedvenceit. Hogyne? hiszen Magyarországra fogják őket vinni.

*

A hatvanas évek vége felé egy látogató beszélt egyszer Kossuthnak, hogy ím már S.-A.-U-ben a híres pecsovics X. is kitűzte volt a nemzeti zászlót.

— Hja! — jegyezte meg Kossuth, 48—49-ben is voltak hasonló esetek: akkor is kitűzték a sárga-fekete zászlót azok, a kik a — némettől félték.

*

Egyszer néhai jó Bernáth Gazsiban is megfogamzott az a ma már épen nem ritka vágy, hogy valami «jó állást» szerezzen magának, annyival is inkább, mert a kormányzó Kossuth Lajosnak régi barátságával dicsekedhetett.

El is ment hozzá.

— No Gazsi, hát mit parancsolsz?

— Valami állást szeretnék.

— Milyet képzelsz, Gazsi?

— Már olyat, a melylyel jó nagy fizetés járna, de semmi dolog.

— Hm, kedves Gazsim, — mosolygott Kossuth Lajos, és a maga sok teendővel járó állására gondolva, kis vártatva hozzá tette —: tudod, olyan nagy ország, mint Magyarország, egy olyan állást, mint az enyém, még csak elbír, hanem kettőt már lehetetlenség tőle kivánni.

Csodálatos dolog az, hogy akkora nagy szellem, mint Kossuth, a vers-írás iránt nem bírt fogékonysággal.

Ezt pedig a következő eset bizonyítja.

Szemere Miklós, a ki Kossuthal még ifjúkorukból datált barátságban volt, a hetvenes években meglátogatta Kossuthot s több napot töltött nála.

Szemere a többi közt azzal is mulattatni akarta őt, hogy felolvastatta neki legújabb verseit, melyeket magával vitt. Voltak azok közt hazafias, satirikus és helylyel-közzel kedélyes, pajkos dolgok is.

Kossuth hallgatja, hallgatja, Szemere örül, hogy majd mennyire megdicséri most őt Kossuth!

— No, Lajoska, hát hogy tetszenek?

— Jók, jók! — vonogatta a vállát Kossuth; — hát aztán ki írta ezeket?

— Ki írta volna? én írtam, — vágta ki Szemere büszkén a mellét...

— Te-e-e? csodálkozott el Kossuth, a kit meglepett az, hogy ilyen öreg legény még vers-írással pepecseljen, — no hallod-e, Miklós, már megengedd, de komolyabb embernek tartottalak...

Kossuth-nóták.

Könnyű a németnek

Adót ezequálni,

Nehéz a magyarnak

A szegény magyarnak

Kossuth Lajost várni.

Kossuth Lajos a Bakonyban

Fel s alá sétál,

Dupla puská az oldalán,

Magyar huszárt vár;

Kossuth Lajos ha megvan,

Akkor huszár elég van,

Éljen a magyar!

Kossuth Lajos azt izente:

Hibás az ő regimentje;

Ha hibázik kettő, három,

Lesz helyette tizenhárom.

Kossuth Lajos azt izente:

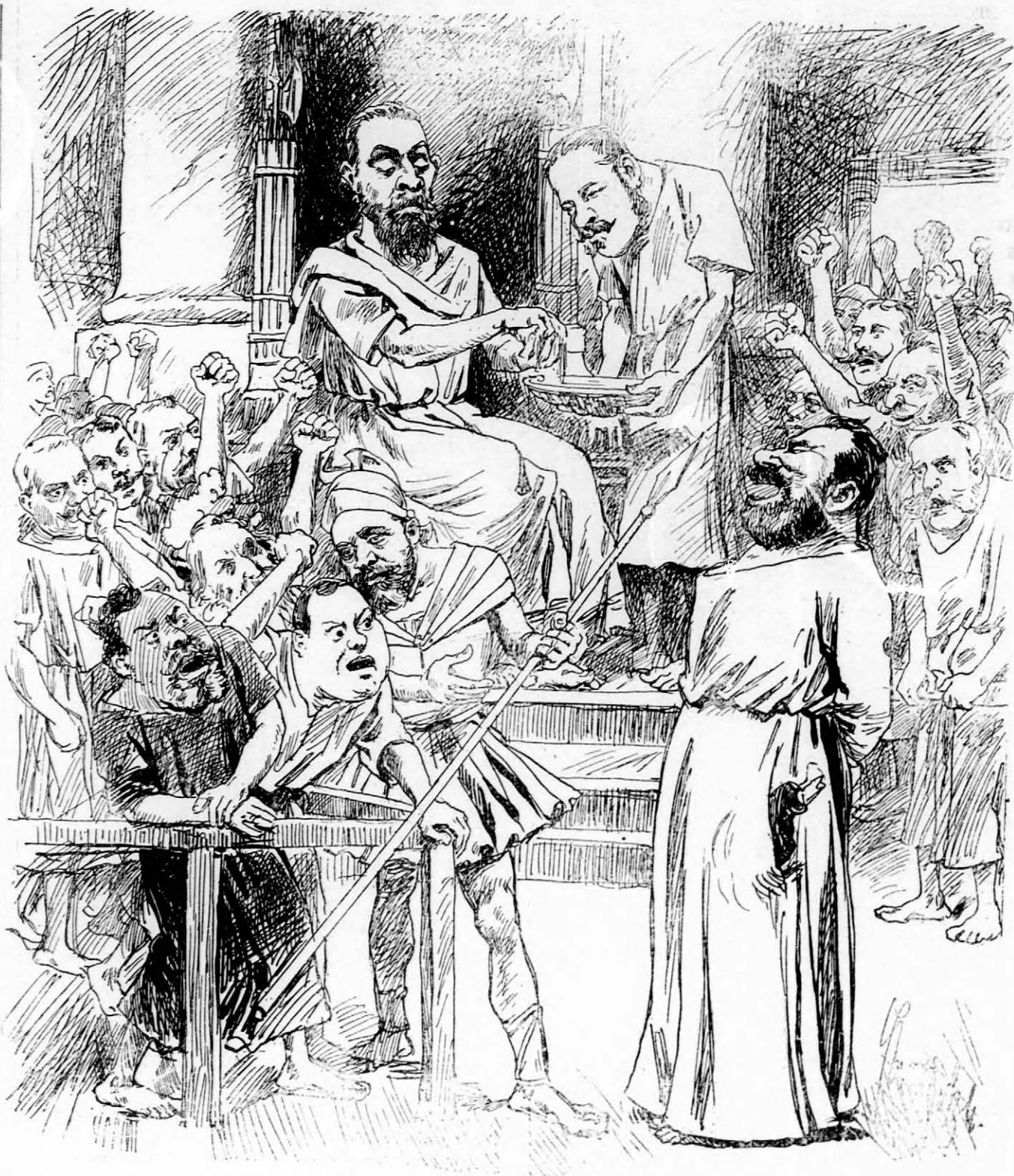
Elfogyott a regimentje;

Ha még egyszer azt izeni,

Mindnyájunknak el kell menni.

NAGYHETI KÉP.

Apponyi Pilátus kézmosása.

AZ UTOLSÓ VACSORA.

Lesipuskások. Hm! ez magunknak is kevés, hát hogy tartsuk vele jól még a nagy publikumot is?

Kossuth aforizmái.

Nem látok Európában egy uralkodó családot sem, melynek a népek hátlával tartoznának.

Minden nép állapota rossz, ahol a pap több mint pap és egyszersmind politikai hatalmat is gyakorol.

Ne legyen Magyarország náglya, melyen a történelem kérlelhetetlen logikája az osztrák kétfejű sast elégeti.

A mi nem szükséges, azt a politikában nem kell megtenni.

Magyarországon a magyar nemzeti hadsereg nemcsak hogy nem dinasztia-ellenes, hanem egészen dinasztialis gondolat.

A veszély nagy tanító.

A bíró nem tartozik egyebet respektálni, mint a törvényt.

Ha martirok nincsenek, a kereszt nem ül vala diadalt.

Katonának lenni csaknem annyi, mint megszünni polgárnak lenni és külön hatalommá válni az uralkodó kezében.

Nagyon sóvárgom hazámat viszont láthatni, de csak a független, vagy függetlenség felé törő magyar hazát szabad viszont látnom, az állami jogállásáról lemondott Magyarországot nem.

A történelemben nincs példa arra, hogy egy nemzet, úgy a dinasztia részéről mint saját magában annyi ellenséggel találkoznék, mint a szegény magyar.

A történelem logikája néha sokáig vesztegel, néha egy perc alatt századokat lép.

Kossuth apotheosisa.

Betörnöki Zs.-Iván zsurnaliszta az «Ott-hon»-ban.

Kossuth Lajos! Kinek szíve ne dobbanna nagyot e név hallatára? Nagyot dobban uraim, még azé is, a ki írni-olvasni nem tud. Hát még azé, a ki nemcsak olvasni, hanem írni, sőt ujságot írni is tud.

Oh, Kossuth örökké számíthat a magyar zsurnaliszta hálájára: soha sem fogjuk neki elfeledni, hogy

míg ő Torinóban a halállal vívódott, addig mi naponkint 10 ezer példánnyal többletadtunk el lelegevenebben szerkesztett hírlapunkból.

Igen, mi mindennap el-

ismertük felőle, ciczerós, garmondos és kompakto cikkekben és telegramokban, hogy mi ő iránta hálára vagyunk kötelezve, mert szaporította egyes elárúsításunkat.

Hát nem vagyunk mink jó hazafiak?

Igyekeztünk egymást lefőzni, hogy ki «hossa» hamarabb a nagy hazafi haláhirét; sőt bámulj óh XIX. század vége! — megelőztük az eseményeket! Hát nem vagyunk mink különbek, mint a telegraf feltalálója? ha most sem emeltet nekünk szobrot ez a hálátlan ország, hát ám lássa, hogy kell majd pirulnia az utókor előtt.

És a jámbor publikum felült! Hahaha!

Lefőztük egymást és lefőztük a jámbor publikumot! Hogy később kiszült a seftelésünk, az mindegy: már akkor a főszerkesztő megveregette a vállunkat s a kiadóhivatal besöpörte a 10 meg 10 ezer példányok árát!

Hol is a tolvaj-lámpásom, hadd terjesztem a világságogot.

Ama bizonyos hazafiak mentségei, a kik a mult szombati ülesen, mikor a Kossuth visszahonosítása tárgyában kellett volna szavazni, nem voltak ott.

1-ső képviselő. *Én istenuccse, el akartam menni, de a cseléd úgy becsinálta az ablaktáblákat, hogy csak este vettem észre, hogy már reggel van*

2-ik. *Egy gomb hiányzik az ibercziheremről s e miatt nem bírtam a gombjaimon kiszámítani, hogy igen-nel szavazzak-e, vagy nem-mel.*

3-ik. *Hát ugyan honnan tudhattam én azt, hogy ma is van országgyűlés?*

4-ik. *Én azt hittem, hogy Visontai Soma még mindig beszél és majd csak este felé lesz szavazás, hát hazamentem megebédelni.*

5-ik. *Egész éjjel pechem volt a ferbliben, csak reggel felé kezdtem magamat regresszálni, azt pedig minden*

képviselőtársam jól tudja, hogy olyankor lehetetlen az embernek az asztaltól felkelni.

6-ik. *Én úgy is annyira rekeát voltam, hogy nem bírtam volna se igen-t, se nem-et hápogni.*

7-ik. *Engemet azért választottak meg, a választóim, hogy ügyes-bajos dolgaikban, peres ügyekben eljárjak, informáljak. Szombaton is éppen olyan ügyekben kellett szaladgálnom.*

8-ik. *Roppant jól esett a buffetben a szilvrium meg a prágai sonka. Epen a fele falatozásnál voltam, mikor szavazásra híttak. Hát mért nem tud az az elnök olyan rendet csinálni, hogy egy órával később rendelte volna el a szavazást?*

9-ik. *Igy gondolkodtam: ha igen-nel szavazok, akkor nem kapok vasúti koncessziót, ha nem-mel szavazok, akkor megvernek a választóim: — ergo legokosabbnak tartottam távol maradni.*

10-ik. *Ördög bujjék a dolgába: hiszen nekem csak most jut eszembe, hogy én képviselő is vagyok. Ha hamarabb tudtam volna!*

11-ik. *Engemet annyira kapacitált úgy Justh Gyula, mint Vekerle, hogy mind a kettőnek igazat adtam, ugyanazért nem tudtam egyikkel sem szavazni.*

12- usque 50-ik. *Hiszen azzal az én egy szavazatommal úgy se jutottatok volna előbbre.*

A politikus csizmadia és felesége.

ORACIUM: Vannak pedig, a kik hiában élnek, mert olyanok, mintha nem is volnának; ellenben vannak, a kik hiában halnak meg, mert mindig vannak és lesznek.

— — (Szegény Kossuth Lajos! Mindent nagyon jól tudott az a vilájon, csak meghalni tudott nehezen.) Azon kezdem, kedves Sárom, hogy meghalni egyáltalában nem is tudott, hiszen örökké élni fog.

— — (Hanem a Kossuth-könyvtár megvételénél megint szép dolgok sülték ki, azon is összevesznek a függetlenségi képviselők.) Ugy látszik: megint Eötvös mesterkedett. Hja, fiskálisnak az a mestersége, hogy mindig perpatvart csináljon. (No, de az mégse szép.) Hát ki mondta azt, hogy a fiskális mesterseg szép mesterség?

— — (És utoljára is úgy halt meg Kossuth apánk, hogy nem honosították vissza.) Ne búsulj Sára: itthon van ő minden magyar ember szívében, s ez annál jobb otthon, mert innen semmiféle törvénnyel kiközösíteni nem lehet.

Húsvéti locsolás.

Azt hiszik, hogy mentől több hidegvizes beszéddel zuhintották le azt a szegény leányt, annál jobban megszereti őket.

Mujkosék vélekedése a t. Házban elhangzott beszédekről.

— Hát én csak azt mondom, Gyuri öcsém, hogy a legméltóságosabb beszéd volt a «méltóságos» uré.

— Megengedem, de a leglogyikusabb volt a Remete Gézáé.

— A legőszintébb azonban az Apponyié volt, mert végre úgy beszélt, a hogy érez.

— De a legügyesebb a Vajay Istváné, mert az egész Házat megszalasztotta.

— A legbátrabb volt azomba a Szapáry grófé, mer' olyat még én se mernék elmondani.

— De a legpartatlanabb volt a — Tibád Antalé.

— Az igaz. Hanem a legsimább volt a Pongrácz grófé, mer' attól még engem is majd megsimitott a guta.

— No de a legokosabb volt a gróf Bethlen Gáboré, mer semmit sem mondván, annyi, mintha ahoz tartotta volna magát, hogy ne szólj szám, nem fáj fejem.

— Azt mondom: legkopottabb volt a Gyürky Áb rahámé.

— Legsajnálatosabb a Kováts Alberté.

— Legromántikusabb a Serbán Miklósé.

— Leghatározottabb a Polónyi Gézáé.

— Akkor legszelidebb a Hermann Ottóé.

— Elesemérem De legPechesebb volt a Péchy Tamásé.

— Jól van, de legbámulatosabb a Bartha Miklósé.

— Igaz, hanem a legérthetőbb az Eötvös Károlyé.

— Könnyü neki! De a legigazabb mégis csak a Justh Gyuláé.

— Nem tagadom. Hanem a legszerényebb a Szilágyi Dezsőé.

— Szász szónak is egy a vége: a legtetszőbb azoké volt, a kik «eláll»-tak.

Feljegyzésre méltó dolgok.

Mottó: Megállj német, majd megbánod!
Népdal.

Mikor a nagy nemzeti gyász mindenkit elborított, a k. u. k. xammt-armé csapatai a gyakorlatokról hazatérve, *végig muzsikáltak Budapest utczeit.*

Pedig nem lett volna valami nehéz dolog *legalább hallgatni.*

* * *

Az egyetemi ifjuság a nemzeti gyász alkalmából tanácskozni akart.

Az egyetem rektora nem engedte meg az egyetem falai közt a tanácskozást.

Ennél már egy szegény *falusi rektor is többet tud.*

* * *

A nemzeti színház és dalszínház előadásait csak akkor szüntette be az intendáns úr, mikor az ifjuság kijelentette előtte, hogy meg fogja akadályozni az előadást.

S akkor is egy közönséges mosó-czédulát ragasztatott ki a hirdető oszlopokra: «A színház ma zárva.»

Mintha csak súroltak és meszeltek volna azokban a *nemzeti színházakban.*

Másnap azonban még ezt is sokalta s nem tette meg.

- Czimboraság! hallottátok, hogy meghalt Kossuth?
— Hát az ki? Nézzük meg a névsorunkban...
— Hiába nézzük: nem volt tagja a karavánnak.
— De széltiben azt beszélük, hogy nagy ember volt, lángész volt, hogy majdnem olyan nagy szónok volt, mint Bőjtösi Zsoldár, majdnem akkora tudományú ember, mint Pulya Pál, sőt majdnem akkora nagy hazafi, mint Tisza Kálmán.
— Eh! soha se kunyorált ki magának száz aranyat, hát hogy lehetett volna az okos ember?
— Aztán nem volt sógora se Pulyának, se Szászek-nak, se más czéhbelinek.
— Se sógora, se veje.
— Még csak komája sem.
— 'Sz akkor hát mit tündünk azon, hogy nem választottuk be akadémikusnak?
— Mivelhogy akkor hát nem is érdemelte volna meg a tagságot.
— Térjünk napirendre: haladjon tovább a karaván.

Egy nem akadémikus.

«Lesujtott édes szép hazám,
Oly bús miért levél?» —
Mert meghalt nagy fiam, Kossuth,
Míg Szász, Gyulai él.

Az ódagyáros s száz fia
Élődik rajtam itt,
S aranyakkal érdemtelen
Tömi roppant zsebit.

S megzeng kukát, butát, silány
Minisztert és fiát,
De Kossuth meg nevére még
Egy verssort sem csinált.

S él Gyulai, a kis pete,
(Kár volt kiköltöni!)
A lelke sárgafekete,
Eszménye: Görgei.

Irigyen forg kis gyík-szeme,
Ollót penget a kéz,
Kossuthot lapban, tanszékén
S utcán mocskolni kész.

Hány százezer Szászt, Gyulait
Adnánk egy Kossuthért, —
E százezer egymás fején
Neki térdig sem ért.

De ott a híres karaván,
A sok ollós-kukacz,
A kenetes-lágy Bőjti Zsolt,
Nyakában két-kulaacs.

Szemétdomb-Piszky kit utál,
Az ujvilág s az ő; —
S kinek minden sora lopás
Heinrich s a többi ló.

Hogy illett voln' Kossuth ide,
Sötétbe annyi fény,
A sok varangy-alak közé
Egy hattýú-tiszta lény?

Sok piszkot szórtak rá míg élt,
Egy szégyent elkerült:
Nem volt ő karaváni tag,
Széket köztük nem ült.

Áldunk, Úram, e szégyentől
Hogy megkímélte őt,
S így teljes tisztán állhat meg
Fenn trónusod előtt.

Bolond kee'.

— Ejnye komám, beh nagy bolond kee, hogy muzsikálni is taníttatja a diák fiát.

— Bizony taníttatom; pedig beh sok pénzbe kerül.

— Hát nam jobb volna, ha azt a pénzt takarékbá rakva, inkább örökképen ráhagyná a fiára: 'szen ha pénze lesz, mindig talál embert, ki muzsikáljon neki.

Mese a «tót leányról.»

Fülig adós parthie vadászok
Almásitól tanuljatok,
Nem mindig boldogítanak az úri,
Előkelő kisasszonyok.

A doktor úr — elég szerényen —
Egy «tót leányról» köt frigyét,
És még is e mián magának,
Szerez, de mennyi irigyét.

Megülték gyémánt lakodalmuk...
S nem váltak első hét után.
Ma már szép kincset hordtak össze
Ha nem is volt nagy-hozomány.

Bibulusz.

— S-i Á-d: Csak a mesét szoríthattuk be. A többi persze már a jövő héten idejét mulja. Pótolja hát ujjal. — H-i L-ó. Érteti fogja, hogy most nem foglalkozhattunk a honti főispánnal, bár az bizonyos, hogy megérdemli, mert ritka dolog az, hogy valamely megye meg legyen elégedve a főispánjával. A derék b. Rosner bebizonyította, hogy nemcsak az ember kezdődik a bárónál, hanem még a főispán is. — B-cs E. Szabályul kérjük tartani: a mely kézirat a beküldés után következő számban meg nem jelenik, az már többnyire végkép elmarad. — D. V. B. Gratulálunk a «Világnapló»-hoz. Ez igazán hézagpótló vállalat s örömmel fogadhatják mindazok, a kik a túltengő, és a mellett hig levő napi sajtó olvasásától megcsömörlöttek, de a világ folyásáról mégis tudni akarnak. Cs. p. megy. — Több kézitról jövőre.

Kiáltvány!

Véreim magyarok,
ide figyeljeteK.
Én is nagy-gyűlésre
hívlak fel titeket,
Gyűlletek, gyűlletek
lelkes tüntetéssel.
Igy kis jó hazai
előfizetéssel.

Ne hadd magad magyar,
de engem se hagyj ám.

Ki vagyok hű bajtárs bús
s örömed napján;
Mulathat én velem Péter
is meg Pál is,
Akár reakciós, akár liberális.

Ifj. Kakas Márton.

Az «Üstökös»-re az új év-
negyed alkalmából előfize-
tést nyitunk.

Előfizetési árak:

ápril—juniusra (½ év) . . 2 frt.

ápril—szeptemberre (½ év) 4 frt.

ápril—decemberre (¾ év) 6 frt.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal egyszerűen «Az Üstökös kiadóhivatalának — Bpsten» czimzendők.

T. olvasóinkat, kiknek előfizetése márczius végén lejár, tisztelettel kérjük, hogy azt idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy az expedálásban zavar keletkezzen.

Az «Üstökös» kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre.

„Margit“

gyógyviz

(Magyar Selters).

Kipróbált, elismert gyógyszer a tüdő, gége és a gyomor
bántalmainál. betegségek alkalmával
Ragályos kolera édes víz helyett kitűnő
gyógyszer.

Borral használva általános kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

os. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványvíz-
szállítónál,
Budapestben.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és
a vendéglőkben.

Valódi párisi óvszereket,

tiszta mézgából, jobbitott gyártmány.

- I. minőség, diszes dobozban, arany és ezüst papírban csomagolva, tuczatja 5. —
  - II. minőség, piros gummiból, diszes gömbölyű dobozban tuczatja 4. —
  - III. minőség, fehér gummiból, diszes gömbölyű dobozban tuczatja 3. —
  - IV. minőség, fehér gummiból, rózsaszínű papírba göngyölve, tuczatja 2.50
- Gummi capottes vörös gummi szélekkel, elegáns dobozban tuczatja 4. —
Gummi capottes fehér gummiból, gummi szélekkel, elegáns dobozban, tuczatja 3. —
Halhólyagok, valódi francia, tuczatja 1 frt 50 krtól 6 forintig. Női óvszerek 2.50
- Megrendelések gyorsan és a legnagyobb halgatagság megtartásával eszközöltenek. A czikk legújabb minőségűek, melyekért kezkesedik.

ORMAI MÓR.

Főraktár: Budapest, Hatvani-utca 20.

Fióküzlet: » VIII. Zerge-u. 27, József-utca sarkán.

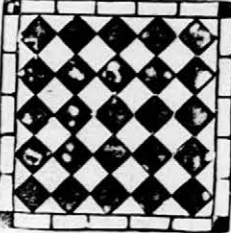
Uraknak.

Az ujkor legszebb találmánya a cs. és kir. szab. Volta tanár-féle „galvano-elektrikus készülék önhasználatra“ (elgyengült férfierőnél), orvosok által ajánlatik és rendeltetik. E készülék összeállítása szigorúan tudományos alapon nyugszik. Zsebben könnyen hordható. A készülék leírása ingyen. Zárt borítékban 10 kr. levélbélyegjegyért megrendelhető

AUGENFELD I.

elektrotechnikus és cs. kir. szabadalomtulajdonos által Bécsben, I., Schullerstrasse 18.

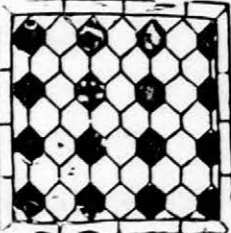
GRANITTEBERAZZO, BETONTEROZASOK, OSATORNAZASOK, SZÓKÖKUTAK, CZEMENT-ILAPOK és MOZAIKILAPOKALLI KÖVBEZÉSEK
alkészítésére stb.

WALLA JÓZSEF
ozementáru-gyára, építési anyagok raktára
Budapest, VII., Rottenbiller-ú. 19.

Vállalkozók:

KERÁMIT-ILAPOK
KELHEMIT-ILAPOK
METTLACH-ILAPOK,
TERRACOTTA-ÁRVEK,
KÖFEDÉLÉPEK,
TŰZÁLLÓ TÉGLÁK,
KEMENY-RAKVA-
NYOKBÓL stb.

Raktárt tart:

GYÁRI RAKTÁRA 1
Gartenau Portlandi
cement és vízhatlan méz-gyármak.

A nekünk bemutatott számta an megbízható hítelek köszönetírat folytán ezen orvostudor legmelegben ajánlható.

Titkos betegségeket,

hatalkori bűnöket, az elgyengült férfierőt magömléseket, a bujakornak utókövetkezményeit, női bajok bármennyire is üdültek, valamint mindazon női betegségeket, melyeknek a magtalanág egyik főokozója és bőrbetegségeket gyógyít új gyógymód szerint biztos sikerrel gyorsan és alaposan

DR. GARAI ANTAL

orvos, sebész, szülész és szemész-tudor, volt csás. kir. oszt. főorvos.

Budapest, belváros, IV. kerület, kigyó-utca 1. szám. II. emelet, bejárat a lépcsőnél.

Rendel. naponta 10 órától d. e. egész 4 óra délutánig, este 7 órától 8 óráig. Díjazott levelekre a legnagyobb figyelemmel választanak és gyógyszeréről is gondoskodva lesz. — Nőknek külön váróterem.

Ugyanott megjelent és a szerzőnél Dr. Garai Antal-nál megrendelhető.

NÉPSZERŰ UTMUTATÓ

(már a 12-ik kiadásban megjelent) a nemi betegségek és ezek észszerű gyógykezeléséhez című könyv, volt ára 2 frt 50 kr., most csak 90 kr.

A könyv jól csomagolva 1 forint beküldés mellett bérmentve küldetik meg.

A könyv tartalma: I. Az ivarszervek leírása. — II. A nemi élet ébredése. — III. Az önfertőzés és az éjjeli magömlések. — IV. A húgycsátakar (tripper) és húgycsőszűkületek. — V. A bujakor (siphilis). — VI. Fehérlőlyás. — VII. Elgyengült férfierő. — VIII. Női magtalanág. IX. Az ivarszervek megbetegedésének főtényezője a prostitució.

GUMMI

Halhólyagok, francia gyártmány, orvosi tekintélyek által is megbeszelve és különösen ajánlva. Tuczatonként 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 forint.

Capottes Americaines tuczatja 2 frt, Safetti Sponges, női óvszerek, Prof. Lister módszere, tuczatja 1., 2., 3 és 4 frt. Ujdonságok. Pelyporus avenge 1 frt 50 kr Ujon javított női óvszer 1886. márc. 22-dike óta forgalomban nagy előnyökkel bír, nagy kedveltség miatt a **Ballato des femmes** 4 frt. Valólian csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. Wien, I., Kärntner-Strasse Nr 63/C. cs. k. kereskedelmi törvény-székileg bejegyzett cég és Páris, 13. Rue des Petites Ecuries, közpénz vagy utánvét mellett. — Egyetlen párisi képvislet Ausztria-Magyarország részére — Egy teljes, használható 12 lrbot tartalmazó minta-colectio 1 frt 80 kr. Magyar levelezés.

GIGERLI-NAPTÁR

AZ «ÜSTÖKÖS» ÉVKÖNYVE 1894-RE.

ÁRA I KORONA.

Lapunk előfizetőinek 60 fillér.

THEDO tanár-féle szakálhagyma

legjobb és legbiztosabb szer szép szakálnövés előidézésére

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a szakálnövés, úgy hogy még 16 éves ifjak is rövid idő alatt teljes és erős

szakált és bajuszt nyerhetnek használatra folytán, mely tény ezer és ezer elismerő irat bizonyítja. Egy csomag ára 1 frt és 2 frt 10 kr. Vidékre csakis 1 frt 1.20 vagy frt 2.15 előre beküldése mellett bérmentve.

FŐRAKTÁR: Budapest, Török József, gyógyszer-tára, Király-utca 12.